

La gimcana desesperada d'un dia qualsevol

Surto de ca nostra horabaixa per anar al poliesportiu de Son Angelats. Hi he d'anar a cercar el meu fill perquè vivim massa enfora perquè vengui a peu i el camí el trob massa arriscat per fer-lo en bici amb fosca.

La vorera que trepitjo per anar fins al cotxe està bruta i feta pols. Rajoles rompudes i cantons aixecats per les arrels oprimides d'arbres que fan pena. Per treure el cotxe he de fer un grapat de maniobres. El carrer és estret i alguns vehicles estan mal aparcats, reduint encara més l'espai. Poc a poc, anant alerta a no ferir un arbret jove que sobreviu sense protecció de cap tipus a les andanades de conductors poc delicats, puc treure el cotxe.

Quan aconseguixo circular me toca anar darrere un cotxe de lloguer, enorme, que quasi no passa per alguns punts dels nostres carrers més antics. Per sort, el semàfor del carrer Pastor està verd i els turistes passen sense returar.

Anam tira a tira fins arribar a un dels punts negres més escandalosos de Sóller: l'encreuament del Born amb la plaça del Castellet i la plaça Antoni Maura. El pas de vianants ocupat per turistes que caminen sense frisar, la por del xofer estranger en veure les vies del tramvia, gent que travessa per qualsevol punt, cotxes amb les llums llargues que enlluernen... Un vertader via crucis en només 25 metres.

La gimcana continua a Plaça: una furgoneta està aturada damunt un pas de vianants, amb els quatre intermitents, descarregant gent. Hem d'envair el carril contrari per poder avançar, fent un tap amb els cotxes que pugen, però per fi mos ubicam ja al carrer Bauçà. El traqueteig del carrer me fa veure els clots enormes que hi ha a l'empedrat. Com és possible, si això se va fer la legislatura passada? Record quan presumien de lo bé que havia quedat. Baixant per la Gran Via un llum m'enlluerna pel retrovisor, el duc tan enganxat al meu cotxe que no puc veure quin vehicle és. Són dos joves que van en patinet elèctric, sense camiseta, ni casc, ni guardapit reflectant, que m'avancen per la dreta a tota velocitat en un espai justíssim entre el meu cotxe i els innumerables pilons que hi ha en aquest caríssim boulevard. No puc evitar pegar un toc de clàxon per queixar-me del perill de la maniobra i me treuen els seus ditets per fer-me tantos fins que arriben a la plaça d'Amèrica.

Quan som al Desviament no puc veure els rentables aparcaments disuasius que destrossen el nostre patrimoni i el nostre paisatge perquè tot està a les

fosques. Com ho deuen fer els turistes que han aparcat allà i queden a sopar per Sóller? I ja deuen haver posat algun bany portàtil perquè no omplin de pixo les poques soques de tarongers que aguanten estoiques?

Afortunadament en aquell moment la carretera té poc trànsit, no com a les 16:30, quan hi he hagut de passar tornant del Puig: he estat vint minutets del capvespre fent una lenta processó vehicular. Ai, si tenguéssim tot a prop, de forma segura, accessible a peu o en bici!

La foscor de Can Tinet continua fins a Son Angelats. El gir cap a Son Puça, el revolt cap al polígon i l'aparcament del poliesportiu estan completament a les fosques. Mentre esper, me demano si encara hi deu haver les restriccions per sequera, perquè ploure, no ha plogut, però la piscina petita torna a estar oberta.

De tanta fosca que hi ha, he de fer senyes al meu fill perquè reconegui a on som. Quan arriba me demana aigua, perquè s'ha begut el litre de duia de ca nostra i dos anys després que ho sol·licitàssim, l'equip de govern encara no ha tengut barra d'instal·lar una fonteta a l'entrada. És fàcil, al pavelló del Puig sí que l'han posada. Per què a un sí i a l'altre no?

Sortint de l'aparcament veim el punt verd ple a rebossar de brutor. Trastos abandonats, restes d'obra, una televisió, un tros de futbolín.

Tornant cap a casa passam davant dels nous espais per a vianants que s'han instal·lat entre el MUCBO i la benzinera i me deman quant haurà pagat l'Ajuntament per una cosa que és competència del Consell. El Consell, aquella administració que és la madona del Desviament, però que en dos anys i mig no hi ha gastat ni un euro.

Pens que ben invertits estan els doblers sollerics si serveixen per millorar la seguretat de la nostra gent, però quedo amb un pam de nas quan veig que han oblidat protegir els vianants en un punt molt més perillós: el que connecta la parada de bus del Convent amb el carrer Nou.

Arribam al nostre carrer, on un radar pedagògic mos reb amb un nostrat "Thank you. Danke". Mitja hora després d'haver sortit, arrib per fi a casa, cansada, però sobretot intrigada: les nerviades que agafo quan he de viure això diàriament deuen ser compartides? O a tothom li sembla bé com s'està gestionant ca nostra?

Laura Celià. Més per Sóller